

i det Foredrag, der blev holdt af den ærede Ordfører for Mindretallet (Floug), have hørt den Erkjendelse udtalt, at det neppe var efter en reent kirkelig Opfattelse af Forholdene, at Biskop Kierkegaard forsaavidt handlede, men at det vel kunde være, at han tildeels lebedes af politiske Hensyn. Det har nu netop været Fleertallet magtpaaliggende at faae frem, om det, der var udtalt i Lovforslagets Motiver af Biskoppen som Medlem af Regjeringen, blot beroede paa en kirkelig Opfattelse, eller om det beroede halvt paa en kirkelig og halvt paa en politisk Opfattelse. Vi troe, at den kirkelige Opfattelse har sin Betydning i en Sag som denne, og vi troe ikke, at det er til Vaade for Kirken, at politiske Betragtninger blandes ind deri. Naar den høitærede Conseilspræsident fremdeles bebrejdede Udvalgets Fleertal, at der var brugt for stærke Ord om Regjeringens tidligere Holdning ligeoverfor den beslægtede Sag i det tidligere private Lovforslag om Friemenigheder, saa troer jeg ikke, at jeg behøver at opholde mig derved; thi, hvis jeg ikke hørte feil, saa endte den høitærede Conseilspræsident dog selv sine Bemærkninger med en Erkjendelse af, at man maatte sige, at den daværende Kirkeminister hverken havde bekæmpet eller forsvaret det nævnte Lovforslag. Men dette er ogsaa Alt, hvad jeg ønsker fastholdt; thi, naar Sagen paa den Tid maatte siges at være Regjeringen ligegyldig, saa er det for mig og for Mange med mig lidet fatteligt, at den paa en saa kort Tid har kunnet faa ganske forandre Skikkelse og for Regjeringen blive endog af den Betydning, at den skulde kunne afgive Grund til et Cabinetspørgsmaal. — Det var jo vistnok ikke Andet, end hvad man med Glæde maatte høre, at Hans Majestæts Regjering opfattede Opgaven paa det kirkelige Gebet saaledes, at en besindigt fremadgaende Udbilling skulde finde Sted, og det er ogsaa netop i den fuldkomneste Harmoni hermed, naar vi i Motiverne til Lovforslaget have seet udtalt, at der behøvedes en samlet, rolig og alsidig Overveielse. Men den høitærede Conseilspræsident maa tillade mig vedblivende at have den Anskuelse, at jeg ikke forstaaer, hvorledes det ene passer med det Andet, det fra hiin samlede rolige og alsidige Overveielse

at ville undtage denne enkelte Sag. Der blev os foreholdt af den ærede Conseilspræsident, hvad der nylig er udtalt under Forhandlingerne paa et andet Sted, at der skulde være den nyeste Forbindelse mellem denne Sag og den paatænkte Kirkecommission, at det ene ikke skulde kunne have uden det Andet. Jeg vil dertil bemærke, at det forekommer mig, at man snarere kunde sige, at, hvis vi nu skulde have det ene, saa taber det Andet væsentligt i Betydning. Naar man tager en saa indgribende Sag, som den foreliggende maa siges at være for Kirkens Forfatning og Kirkens indre Anliggender, ud til Behandling for sig og bestemmer noget endeligt Afgjørende om den, saa troer jeg, at den frie Overveielse, som jo skulde finde Sted, maa siges at ville lide væsentligt derved. Jeg kunde derfor langt bedre fatte, at man kunde sige, at Forbindelsen mellem disse to Sager var en saadan, at man ikke vilde have den almindelige Overveielse, naar den særlige Sag skulde afgjøres først; det Omvendte, at man ikke vil have den almindelige Overveielse, naar den særlige Sag ikke bliver afgjort først, forstaaer jeg, som sagt, ikke. Det pleier dog at være til Vaade for en Overveielse, at den faaer sin Gjenstand overladt ubeskaaren, ikke derimod, at den kun faaer Gjenstanden overladt beskaaren. Hvad den saakaldte Kirkecommission angaaer, — nu kan den jo iøvrigt ikke egentligt længere kaldes saaledes, thi nu er der jo kun Tale om en almindelig Bevilling til at forberede kirkelige Forslag —, maa det iøvrigt være mig tilladt at sige, at, hvormegen Vægt der end til en given Tid kan ligge paa den Overveielse af de kirkelige Anliggender, der skulde finde Sted gjennem en saadan Kirkecommission, eller overhovedet paa en saadan Overveielse, saa kan man dog naturligtvis ogsaa kjøbe Guld for dyrt. Ved Siden af, at en saadan Overveielse overhovedet skal finde Sted, maa det jo være af særdeles Betydning, hvorledes den skal finde Sted, hvorledes Commissionen skal sammensættes, hvilke Sager der skulde forelægges den, hvorledes Ledelsen af den skal stee, og hvorledes der dernæst atter skal forholdes, naar Sagerne vende tilbage fra Commissionen. Man kan altsaa ikke saaledes ubetinget være Tilhænger af en Kirkecommission eller af en almindelig kirkelig